

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 48.

Trettende Session.

26de Møde.

Lørdagen den 30te November Kl. 1.

(Fortsat.)

Drejer (forts.): Hvad angaaer den Passus i Forslaget, som den ærede sidste Taler berørte, om at Embedsmændene aarlig skulle give Indberetninger om deres Contoirudgifter, da kan jeg ikke derimod indvende Noget, naar iøvrigt den forhen omtalte Grundsætning, hvorpaa Lovforslaget i det Hele er bygget, bibeholdes. Jeg skal forøvrigt ikke nu gaae ind paa de enkelte Bestemmelser, navnlig Satsene i Lovforslaget, da jeg tilstaaer, at jeg, saaledes som Sagen for Diebliffet er stillet, ikke veed at paapege noget egentlig Urigtigt i disse Sæter.

Brasch: Medens jeg i Almindelighed kan slutte mig til den sidste ærede Taler, maa jeg dog formene, at det for enkelte af disse Contoirgodtgjævelser og navnlig med Hensyn til et enkelt Embede kan være Tilfældet, at den ærede Justitsminister paa den Tid, han forelagde Forslaget for Folkethinget, muligt er gaaet ud fra andre Forudsætninger, end der fremtidigt ville finde Sted. Dette troer jeg navnlig er Tilfældet med Hensyn til Birkedommerembedet i Grevelskabet Muckabell. Jeg mener, at Sæten er her for lavt ansat, og jeg skal derfor tillade mig, dersom Sagen ikke kommer til Behandling i et Udvalg, at stille et Endringsforslag herom til Sagens næste Behandling.

M. P. Bruun: Den ærede Taler, der først havde Ordet (Nosenørn) under denne Sag,

gjorde allerede opmærksom paa den Tilføjning, Lovudkastet har faaet i Folkethinget, nemlig den Bestemmelse, at den nærværende Lov ikke skal gjælde ud over Udløbet af Finantsaaret 1865—66. Han bemærkede, at det var noget Usædvanligt i en Lov, men beroligede sig ved, at det i dette Tilfælde kunde være rigtigt, idet man med Udgifter som Contoirudgifter maatte holde det noget mere svævende. Jeg kan være fuldkommen enig med ham i, at det vel kan være hensigtsmæssigt og rigtigt, at disse Udgiftsbestemmelser underkastes en jævnlig Revision; thi deres Bestemmelse er usikker, og Udgifterne kunne variere i de forskjellige Aar. Men derimod kan jeg ikke være enig med ham i, at en saadan Tilføjning som den, Loven har faaet, i og for sig er rigtig. Det forekommer mig, at det senere maa komme under Overveielse, om der ikke skulde kunne findes en hensigtsmæssig Maade at stille det paa, hvorved man vel bevarede det Svævende, men dog ikke lod Sagen staae aldeles næsgjort, saasnuart den i Loven nævnte Tid er udløben. Jeg veed ikke, hvorledes den høitæredede Justitsminister opfatter Sagen; men jeg kan ikke see rettere, end at naar Finantsaaret 1865—66 er udløbet, og der ikke er fremkommet nogen ny Lov, eller den lovgivende Magts forskjellige Factorer ikke kunne blive enige om en Lov, at der da ikke eksisterer Noget til Contoirudgifter, og det er det, der forekommer mig urigtigt.

Nosenørn: Jeg troer dog, at Meningen maa være den, at der ved Lovens Affattelse skal være givet vedkommende Minister en meget stærk Opfordring til itide at sørge for, at der